

การศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงาน ของครูและบุคลากรทางการศึกษา

A Study of Needs to Develop English Speaking Skills in Their Workplace of Teachers and Educational Personnel

นงลักษณ์ เพอร์เซลล์ Nonglak Purcell

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Corresponding author, email: nonglak_jp@hotmail.com

Received February 27, 2025; Revised April 7, 2025; Accepted: May 24, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา (2) ศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา และ (3) ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 48 คน ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่มีค่าอัลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.91 และใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า (1) ครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาตรี มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง (2) ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงสุด 3 อันดับ คือ ขาดความมั่นใจว่าพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ขาดความมั่นใจว่าออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง และขาดความมั่นใจว่าผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ฉันพูด และ (3) ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงสุด 3 อันดับ คือ ขาดความต้องการนำคำศัพท์ไปใช้ในการพูดได้ ขาดความต้องการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ขาดความต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

คำสำคัญ: การพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงาน; ครูและบุคลากรทางการศึกษา; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

This study is survey research with the aims to (1) study the ability to use English speaking skills of teachers and educational personnel, (2) study problems and obstacles in order to improve teachers and educational personnel's English-speaking skills in the workplace, and (3) study the needs to improving English-speaking skills in the workplace of teachers and educational personnel. The sample group consisted of 48 teachers and educational personnel at Watsabsamosorn School, Nongchok district, Bangkok, in the first semester of the 2023 academic year. The sample group selected by using purposive sampling method. A questionnaire with a value of Cronbach's Alpha at 0.91 was used as a research instrument, and frequency, a percentage, a mean and a standard deviation were used for data analysis. The results show that: (1) most teachers and educational personnel completed master's and bachelor's degrees; in the meantime, most of them possess a moderate level of English proficiency, (2) the top three difficulties and obstacles in development of ability of English speaking ability were feeling of unconfident about grammatically correct, uncertainly about pronunciation and worry about the other's misunderstanding of the speech, and (3) the top three needs to develop skills of English speaking were ability to use vocabulary correctly, ability to pronounce English word correctly, and like to speak English grammatically correct.

Keywords: English Speaking in Workplace; Teachers and Educational Personnel; English Speaking Skills

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ได้รับการยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก อีกทั้งข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ต่างๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ทั้งทางสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ หรือ แม้แต่อินเทอร์เน็ต ล้วนแต่ใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น จึงถือได้ว่าในยุคปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในหลายภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านอุตสาหกรรม ด้านการท่องเที่ยว และด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่ทำให้ภาษาอังกฤษได้รับความนิยมมากขึ้นกว่าในอดีต เกิดจากปัจจัยสำคัญหลายประการ ได้แก่ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี

ความก้าวหน้าทางการศึกษา การจ้างงานและหางานทำ งานธุรกิจการค้า การใช้อินเทอร์เน็ต การเดินทางท่องเที่ยว หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชน รวมถึงไปถึงในวงการบันเทิง (Rao, 2019)

ในด้านการศึกษา ประเทศไทยได้พยายามผลักดันให้คนไทยมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ซึ่งก่อนที่จะได้รับการพัฒนานั้น ครูต้องได้รับการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ในการตรวจสอบระดับความสามารถของครู (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2564–2568) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาทุนมนุษย์และบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ที่ประกอบด้วยโครงการและกิจกรรมที่มุ่งเน้นในการพัฒนาศักยภาพครูให้มีความเป็นมืออาชีพ เช่น โครงการพัฒนาครูสู่การเป็นครูมหานคร โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โครงการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานครที่มีศักยภาพสูง เป็นต้น (ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา, 2563)

หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา พยายามหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของคนไทยในหลากหลายแนวทาง แต่ผลที่ได้กลับไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สถาบันทางวัฒนธรรมที่ส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษ (British Council) ได้รายงานผลด้านการศึกษาของสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะภาษาอังกฤษของครูคนไทยที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษา มากกว่า 75 เปอร์เซนต์ที่อยู่ในระดับ A2 หรือต่ำกว่าในการทดสอบ EF SET หมายความว่า การใช้ภาษาอังกฤษของครูคนไทยอยู่ในระดับเริ่มต้นเท่านั้น (นรรีชต์ ผืนเขียว, 2563) และนอกจากนั้น EF Education First ซึ่งเป็นองค์กรนานาชาติที่เชี่ยวชาญเรื่องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา หลักสูตรการศึกษาเชิงวิชาการและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ได้รายงานผลการจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักหรือภาษาราชการ โดยวัดทักษะจากผู้ใหญ่ทั้งหมด 2.1 ล้านคน จากทั้งหมด 116 ประเทศ ว่าประเทศไทยอยู่อันดับที่ 106 จัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ “ระดับต่ำมาก” เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน 8 ประเทศ พบว่า ประเทศไทยอยู่ในในระดับความสามารถเดียวกับประเทศพม่าและกัมพูชา (EF Education First, 2024)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญภาษาอังกฤษต่อวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงประเด็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนวัดทรัพย์สโมสรต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา
3. ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูลจากครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 48 คน ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดแบบเลือกตอบ (Check List) โดยผู้ศึกษาใช้ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 11 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 9 ข้อ เป็น แบบสอบถามตอนที่ 2-4 เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating

Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1 ข้อ

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาค่าคะแนนความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.91

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการทำวิจัยเพื่อเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านแอปพลิเคชัน Google Forms ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยตนเองผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน Line และเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ใช้ดุลพินิจ และความคิดเห็นอย่างอิสระในการตอบ โดยใช้เวลา 3 วัน คือตั้งแต่วันที่ 12 ถึง วันที่ 14 มิถุนายน 2567 จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจาก Google Forms และนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1. ผลการศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

(n= 48)

ความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ข้าพเจ้าสามารถสนทนาโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษให้ผู้ฟังเข้าใจได้	2.67	0.81	ปานกลาง	3
2. ข้าพเจ้าสามารถสื่อสาร ผ่านสื่อนำ ท่าทาง และน้ำเสียง ประกอบ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้	2.81	0.76	ปานกลาง	2
3. เมื่อข้าพเจ้าจำคำศัพท์ที่จะใช้ไม่ได้ ข้าพเจ้าสามารถใช้คำศัพท์อื่นที่มีความหมายใกล้เคียง เพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ	2.92	0.74	ปานกลาง	1
เฉลี่ย	2.80	0.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 ความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ภาพรวมและทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.77) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ

เมื่อจำคำศัพท์ที่จะใช้ไม่ได้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ สามารถสื่อสารผ่านสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียง ประกอบการพูดภาษาอังกฤษให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.76) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ สามารถสนทนาโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.81)

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2. ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

(n=48)

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	3.60	0.61	มาก	2
2. ข้าพเจ้าไม่มั่นใจว่าพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	3.77	0.81	มาก	1
3. ข้าพเจ้าไม่สามารถสนทนาโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษให้ผู้ฟังเข้าใจได้	3.33	0.88	ปานกลาง	6
4. ข้าพเจ้าอายที่จะสื่อสารผ่านสีหน้า ท่าทาง และน้ำเสียง ประกอบ การพูดภาษาอังกฤษ	3.06	0.84	ปานกลาง	10
5. ข้าพเจ้ากลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติในที่ทำงาน	3.19	0.96	ปานกลาง	8
6. ข้าพเจ้ากลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงานคนไทย	3.02	0.89	ปานกลาง	11
7. ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้คุยกับครูชาวต่างชาติในที่ทำงาน	3.08	0.99	ปานกลาง	9
8. ข้าพเจ้าขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.29	0.92	ปานกลาง	7
9. ข้าพเจ้าใช้เวลานานเพื่อบันทึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้พูดในการสนทนา	3.40	0.84	ปานกลาง	5
10. ข้าพเจ้ากังวลว่าผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด	3.50	0.90	มาก	3
11. ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดในสิ่งที่ตนเองต้องการสื่อสารได้	3.44	0.99	ปานกลาง	4
เฉลี่ย	3.34	0.90	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ภาพรวมและรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D.= 0.90) เมื่อจำแนกเป็น รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ข้าพเจ้าไม่มั่นใจว่าพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ $\bar{X} = 3.77$, S.D.= 0.81) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่1 รองลงมาคือ ข้าพเจ้าไม่ แน่ใจว่าออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง $\bar{X} = 3.60$, S.D.= 0.61) และข้าพเจ้ากังวลว่าผู้อื่นจะ ไม่เข้าใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด ($\bar{X} = 3.50$, S.D.= 0.90) ตามลำดับและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้ากลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงานคนไทย ($\bar{X}=3.02$,S.D.=0.89)

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3. ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดัง ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ

(n=48)

ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการพูดโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษให้ ผู้ฟังเข้าใจ	4.04	0.80	มาก	4
2.ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการ สื่อสารผ่านสีหน้า ท่าทางและ น้ำเสียงประกอบการพูดภาษา อังกฤษให้ผู้ฟังเข้าใจได้	4.00	0.80	มาก	6
3. ข้าพเจ้าต้องการรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้น	4.06	0.84	มาก	3
4. ข้าพเจ้าต้องการนำคำศัพท์ได้เรียนรู้ไปใช้ในการพูด ภาษาอังกฤษได้	4.13	0.82	มาก	1
5. ข้าพเจ้าต้องการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	4.10	0.81	มาก	2
6. ข้าพเจ้าต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์	4.06	0.84	มาก	3
7. ข้าพเจ้าต้องการสนทนาด้วยภาษาอังกฤษกับครู ชาวต่างชาติในที่ทำงานได้	4.02	0.79	มาก	5
8. ข้าพเจ้าต้องการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมงานคนไทย ได้	3.85	0.82	มาก	8
9. ข้าพเจ้าต้องการให้มีช่วงเวลาสำหรับ การฝึกภาษา อังกฤษกับครูชาวต่างชาติในที่ทำงาน	3.83	0.81	มาก	9
10. ข้าพเจ้าต้องการพูดในสิ่งที่ตนเองต้องการสื่อ สารเป็น	4.00	0.77	มาก	6

ภาษา อังกฤษได้				
11. ข้าพเจ้าต้องการให้โรงเรียนจัดอบรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานสำหรับครูบุคลากรทางการศึกษา	3.88	0.82	มาก	7
เฉลี่ย	3.99	0.80	มาก	

จากตารางที่ 3 ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ภาพรวมและทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.80) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ข้าพเจ้าต้องการนำคำศัพท์ไปใช้ในการพูดได้ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.82) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 ข้าพเจ้าต้องการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.81) มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 2 ข้าพเจ้าต้องการรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นและข้าพเจ้าต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันมากเป็นอันดับที่ 3 ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.84) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้าต้องการให้มีเวลาสำหรับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติในที่ทำงาน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.81)

จากผลการวิจัยพบว่าครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนวัดทรัพย์สโมสร สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

- 1) ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องโดยให้มีการสอบวัดระดับพื้นฐานทางภาษาอังกฤษและจัดอบรมตามระดับความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม
- 2) ควรจัดให้มีวันสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และมีการฝึกพูดภาษาอังกฤษวันละหนึ่งประโยคเพื่อส่งเสริมการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 3) เปิดโอกาสให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ เนื่องจากการสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ จะมีความกดดันน้อยกว่าการพูดกับคนไทย

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปราย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ภาพรวมและทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบเอกภาษาอังกฤษ โอกาสในการพูดภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติมีน้อย และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของเปมิกา ส่งกลิ่นจันทร์ และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวิจัยเชิง

ปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (EP) โรงเรียนอนุบาลกระบี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูในโครงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (EP) โรงเรียนอนุบาลกระบี่ในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเนื่องมาจากกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ที่ไม่ใช่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (เปมิกา ส่งกลิ่นจันทร์ และคณะ, 2567)

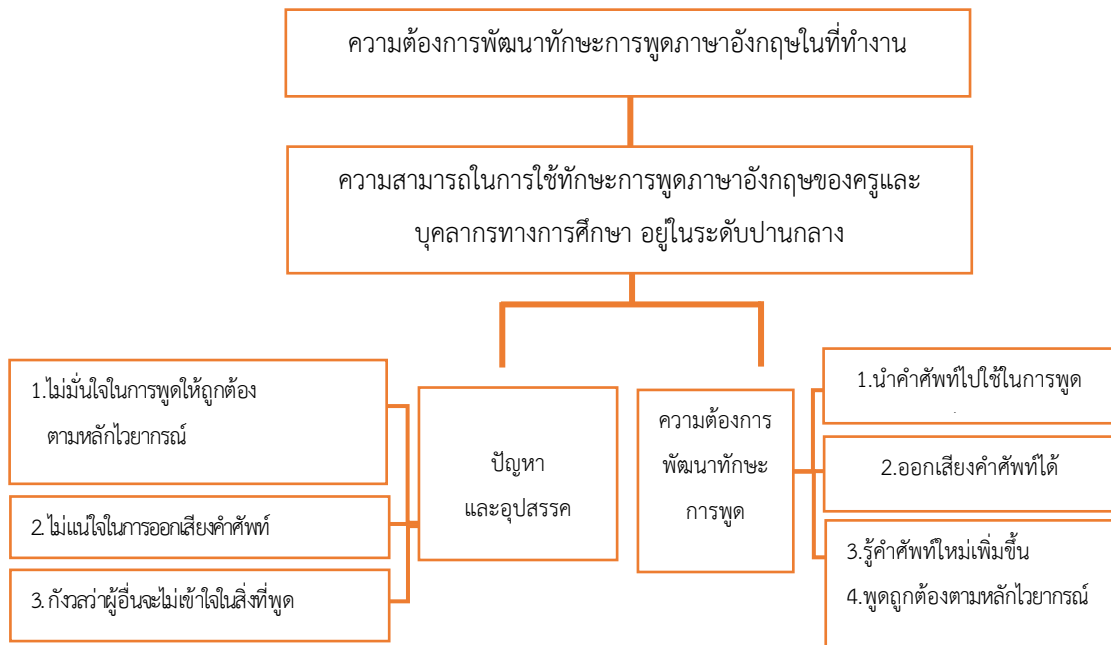
2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ภาพรวมและทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี ซึ่งล้วนมีพื้นฐานจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมามากน้อยต่างกัน แต่เนื่องจากไม่ได้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษลดลง ผนวกกับครูและบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้มีความกังวลใจในการออกเสียงคำศัพท์และการพูดให้ถูกหลักไวยากรณ์ รวมถึงการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของลิลา อุดุลยศาสน์ และภัทรภิกา แก้วสีขาว ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการสอนวิชาคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูคณิตศาสตร์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นครูคณิตศาสตร์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความกังวลต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ รู้สึกไม่มั่นใจ และกังวลเมื่อต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงมีความเครียดและกังวลหากได้รับมอบหมายให้เข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (ลิลา อุดุลยศาสน์ และภัทรภิกา แก้วสีขาว, 2559) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพาชา นวลหลง และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนดาราราชวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูโดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับมากที่สุด ได้แก่ ครูมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนมาก ซึ่งปัญหาที่มีระดับความรุนแรงมาก ได้แก่ การใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่องของครู ครูไม่มีคุณสมบัติตรงเอกภาษาอังกฤษ ครูขาดโอกาสในการเข้าศึกษาดูงานหรืออบรมการด้านการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา และการใช้ภาษาและการสื่อความหมายของครูกับผู้เรียนไม่ถูกต้อง (ทิพาชา นวลหลง และคณะ, 2558)

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ภาพรวมและทุกข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างจริงจัง และสามารถนำไปพูดและสื่อสารระหว่างบุคคลได้จริง โดยส่วนใหญ่ต้องการนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการสื่อสารได้จริง พร้อมทั้งสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง และต้องการให้มีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงาน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เปมิกา ส่งกลิ่นจันทร์ และคณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (EP) โรงเรียนอนุบาลกระบี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการมีคะแนนเพิ่มขึ้น และนอกจากนั้นยังพบว่าทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีผลการประเมินสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (เปมิกา ส่งกลิ่นจันทร์ และคณะ, 2567)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยขอเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ภาพโมเดลแสดงองค์ความรู้ใหม่

จากภาพอธิบายได้ว่า การศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงสุด 3 อันดับ คือ ข้าพเจ้าไม่มั่นใจว่าพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง และข้าพเจ้ากังวลว่าผู้อื่นจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ฉันพูด และความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงสุด 3 อันดับ คือ ข้าพเจ้าต้องการนำคำศัพท์ไปใช้ในการพูดได้ ข้าพเจ้าต้องการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง และข้าพเจ้าต้องการรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นและข้าพเจ้าต้องการพูดภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งสามารถนำผลที่ได้นี้เป็นข้อมูลสำหรับโรงเรียนในการจัดการอบรมหรือกิจกรรมเพื่อ

พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถใช้ผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้

บทสรุป

จากการการศึกษา เรื่อง การศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในทีมงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาตรี มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง แต่เนื่องจากไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในการปฏิบัติงาน ทำให้ขาดความมั่นใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงมีความกังวลถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสนทนา การออกเสียง การเพิ่มคลังคำศัพท์และการพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
2. จัดให้มีกิจกรรมภายในโรงเรียนที่ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูต่างชาติเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างบุคคลให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มหัวข้อวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ตรงตามความถนัดของแต่ละบุคคล
2. ควรเพิ่มแบบสัมภาษณ์เพิ่มเติมในกลุ่มที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในที่ทำงานเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวทางการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิพาชา นวลหลง และคณะ. (2558). สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนดาราราชวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1. ใน *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนองานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ (Proceedings) เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 15 วันที่ 23 กรกฎาคม 2558* (น. 491-502). นครสวรรค์: มหาวิทยาราชภัฏนครสวรรค์.
- นรรีซต์ ฝันเชียร. (2563). เหตุผลที่ทำให้การสอนภาษาของไทยไปไม่ถึงดวงดาว. จาก <https://www.truelookpanya.com/education/content/82999>
- เปมิกา ส่งกลิ่นจันทร์ และคณะ. (2567). การวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (EP) โรงเรียนอนุบาลกระบี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 20(1): 149-169.
- ลิลลา อุดยศาศน์ และภัทรพิชา แก้วสีขาว. (2559) การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการสอนวิชาคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูคณิตศาสตร์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. ใน *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 5 วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2559* (น. 776-786). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล*. กรุงเทพมหานคร: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ส่วนนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา. (2563). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3*. กรุงเทพมหานคร: วันไพนธ์.
- EF Education First. (2024). *EF English Proficiency Index. A ranking of countries and regions by English skills*. <https://www.ef.co.th/assetscdn/WIBlwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2024/ef-epi-2024-english.pdf>

Rao, P. S. (2019). The Importance of Speaking Skills in English Classrooms. *Alford Council of International English and Literature Journal*, (2): 6-18.

